

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΕΛΩΝΙΑ

M. S.

Η γνωστοτάτη στον ανώτερους κοσμικούς κύκλους υπό τον τίτλον «καπαρίτσα», Τίτλος δρειλόμενος στην έκπτωση μετά την φυσιογνωμία της. Μελαγχονική, με επιδειρμάτικη βαθύχρωμη βελουδενία: μια έλιτρα ποντά στο στόμα της, συντελεί εἰς το νά φαίνεται ωραίωτερον. Δέν είναι υψηλή, άλλα πολλά πανονικά και σβέλτα η σιλουέττα της, και έχει πολλά ρυθμικά κύρισμα σταν χορεύει. Είναι άευκινητος^ς εκεί που την βλέπετε τό πρώτη στην έμπορικά, ότι βρεθή στον Γιαννάρη και σε λίγο στο τέννυν κλίουμπ δύον είναι μια άπο της φανατικότερης και διενότερης θιασούτιδες. Τό όνομά της μικρό, γενοτικό, δισύλλαβον, προαναγγέλλει με πολλήν αρκείων τήν τάχισην της, τήν κομψότητά της.

Όμιλει πολλή γρήγορα και κατά προτίμησην άγγιλικά^ς ή δημιουργία της είναι έκπτωσης έξυπνη και ένδιαφέροντα. Είναι περιζήτητη μέσω συγγενείς και φίλες σε σημείο ύπερβολικό. Τώρα ότι την εύρετε στο Τροκαντερό, τό απόγευμα παίρνετε τό πασί της στό Διάνυσο, σε λίγο καταρκυνότελο στό Σπάρτην-Κλίουπα στην Κηφισιά και πατινάρετε. Η ξεφαντίζεται—που είναι ή Μί... Φιλοξενεύεται στή θέση στον Πύργο της Βασιλίσσης. Σε δύλιγνες ήμερες γίνεται άφραντη, έχει φύγει με την άδειαφή της για μια άπο της πλέον φημισμένης βίλλαντ-ντ-ώ. Είναι έκπτωτας εύθυμη και εύχρηστη, άλλα τελευταία ένα συνεφάκι μελαγχολίας συντελεί εἰς τό νά φαίνεται μέν ωραιότερα, άλλα τά κεφιά της έχουν άλιγνότερη δροσιά, φαίνεται ότι μια παλιά συμπάθεια έχει άγνωστοβλήσει διοιστικά στην πολυτάραχο πέλαγος της άγραπτης. Πού όταν καταλήξει άρδη γε; Κί-λό-σε;

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Το Τροκαντερό εξ αφορμής της άφιξεως του άγγιλικού στόλου υπέρ ποτε στής δόξες του. Περικυρώνεται άπο μέρτηρα αντοκίνητα κάθε βράδυ και καταλαμβάνεται και είναι έφόδους άπο κόσμον διαφόρων ειδών και ποιοτήτων. Τό διασκεδαστικόν είναι ότι άντιπροσωπεύονται δύοι αἱ κοινωνιαὶ τάξεις, ίδιοις Σαββατοκύριακοι.

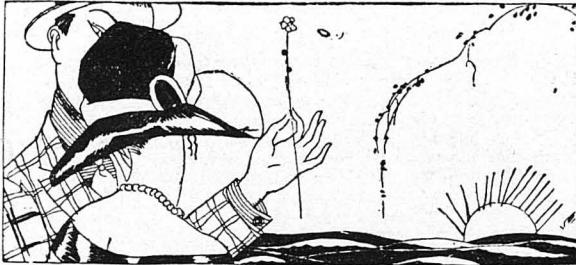
Μέχρι τών δύο κυριοφορεύων δύον επί το πλείστου γνωστος κόσμος, μετά τός δύο μέχρι της πρωινής σωστὸς πανζούσια μισός και κόσμος εντελῶς άγνωστος. Μ' όλα ταῦτα οἱ οὗροι τῆς έθνιμοτυπίας υπό τουναεττικήν εποψίν τηρούνται μὲ άξιοντα μέρη ιαρκείαν. Αἱ προσφόρμεναι, ἐκλεκταὶ καὶ μή, γνωσταὶ καὶ ἄγνωστοι, δύοι φρούντον τουλάττες βραύτιμες, ἐπιμεμελημένες, μοδέρνες, δύες είναι περιττιλγμένες ἀριστοτεχνικά σάπτα καὶ σε μαντό εὐθύγραμμα, γαρνιρισμένα μὲ γούνες, καὶ ἀλλες κεκαλυμμένες μὲ ίστανιόλιο χοῦ μὲ μεταξωτοὺς βραύτιμους λευκοὺς ή μαύρους μποσάδες. Υπόδησις καὶ καπέλλο φιγουρινῶν δύες πέρα καὶ πέρα, χωρὶς τὴν ἐλαχίστην διαφοράν.

Μόνον δύον κορεύουν καβαλέροι—οἱ δύοι οἵτινες εἰναι στον πρώτοις δημόσιος δύοι είναι σάν μαννεκέν τοῦ φημισμένου Αγγλο-Georges—ή πτώμες δίνουν εξετάσεις στήν προέλευσιν, στήν τάξιν, στήν πάτσα: εἴ κατί κινήσεις ἀνθρώπων ποὺ πατούν σταφύλια, καὶ δὲν άποροί ποτούνται δύιγντα.

Η παρωνίσια τῶν Αγγλων ἀξιωματικῶν καὶ πολλῶν χαριτωμένων συμπατιωτιστῶν τῶν προσδίδει ἔξαιρετακήν κίνησην καὶ ζωηρότηταν εἰς τὸ ἀνώτερον κέντρον. Οἱ Αγγλοι ἀξιωματικοὶ προσέρχονται μὲ ἀμεμπτον περιβολήν, μαύρην ή λευκήν, ἐπιδεικνύουν δὲ ἄσθματην δεξιειτεχνίαν στὸν χορόν, ἀφοῦ δὲ γενιματίσουν, παρουκολούσιμῶν τοὺς κορεῖς φρογχές βράδυν εἰς τὸ ἀνώτερον κέντρον πολὺς γνωστὸς ἀθηναϊός κόσμος, μεταξὺ τῶν δύοις επιτάχως κορεῖς ή π. Νίνα η ποταμάδη μὲ τουλάττα άπο ζωρεῖται μόβι καὶ καπέλλο πλατύνυχον ἀπὸ κορεῖ μόβι, γαρνιρισμένο μὲ εῖα ἐκ βελούδου διοισχυροῦ ἀπὸ πολὺ φρόγγο. Ενας λευκός μεταξωτός μποτεῖς συνεπλήρων τὴν ιδιαιτηκήν αὐτὴν τουλάτταν καὶ συντελοῦσε εἰς τὸ νά διακρίνεται ή θαυμασία κομψότης τῆς σιλουέττας της.

Ωραιοτάτη ήτο ή κ. Φωφώ B. Κολογοτρώνη μὲ τουλάττα κάπτη, καὶ καπέλλο δλόλευκα.

Μία σιλουέττα παιδιάστικη ἀλλὰ καταφανῶς χαριτωμένη

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Εντός τῆς έβδομάδος ὁ θίασος τῆς κ. Κυβέλης θά παίξῃ τὴν «Κυρία τοῦ Κινηματογράφων». Αὔριον Δευτέραν θά παχύτη θράμα τοῦ κ. Σεν πούλου τὸ «Ανθρώπινον».

— Εἰς τὸ Κεντρικὸν ἔξακολονθεῖ μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν νὰ παίζεται ή «Πρωτευούσανά».

— Ο θίασος τοῦ Αθηναίου θ' ἀναβιβάσῃ προσεχῶς τὸ ξεχοντόν γερμανικόν έργον τὸ «Τυφώνα».

— Εἰς τὸ θεατράκι Παπαϊωάννου ἔτοιμάζεται πυρετωδῶς ἡ νέα διπέδεττα «Μία νύχτα στὸν Παρισίδεισον».

— Εἰς τὸ «Λούξ» καθ' ἐκάστην Βαριετέ.

τῆς Δος K. Χρηστοφῆ μὲ τουλάττα κρωματεῶς ρουμανιοῦ.

— Επίσης παρευρίσκοντο ή κ. Σιωπήτη, ή καὶ Δις Μάνου, ή Δις Έττα Γ. Δημητριάδη — ένα έμμψυχον τριαντάφυλλο — μὲ τουλάττα ἀπὸ ρός τούλι γαρνιρισμένο μὲ δαντέλλες ομοιόχρωμες καὶ ένα πελώριο κατέλλε παριζιάνικο λευκεῖν ἀπὸ τούλι καὶ δαντέλλα μὲ ένα λιμπερτί δέσιμο γύρω ἀπὸ τὸ τεπέ.

— Προαναγγέλται οἱ άλλοι χορευτικῶν Match εἰς τὸ τερράνιν τοῦ Σπόρτων - κλόμπικά μέτιν την φοράν μὲ συναγωνισθῶν τρεῖς εἰς τῶν δεινοτέρων προστροτιστῶν, γνωστότατες εἰς τοὺς κοσμικοὺς κύκλους, αἱ Διδες Α. Σ. : Λ. B. καὶ N. Δ.

— Η Κυριακὴ βράδυ έχει παραγωγῆθη ἀπὸ τοὺς οἱστοκρατίοντας στὴν Κηφισιού εἰς τὸ σπόρτιν λόδηπτ. Απαρτία ἀπὸ τὸ ποντούς γνωστοὺς καὶ κυρίες οὐτέρουμψαν τυπικένες.

— Κατὰ τὴν προχθεινήν συγκέντρωσιν, παρευρίσκοντο δ. κ. καὶ ή κ. Παπάγου, ο. κ. καὶ ή κ. Χωρέμη, ή κ. Φιλιπέτου, Αποστολίδη, Καμπάνη, Μεταξᾶ, Πετρίδη, Πετροκοκκίνου, Καλλέργη, Γεωργανῆς κατὰ.

— Δια τὴν ἀναγγελθεῖσαν ἐνετικήν εἰς τὸ Τροκαντερό εἶχον κρατήσει τραπέζια ή εἰκοσέ εἰς τὸ Αγγλον Ναυάρχου, οἱ Αγγλοι ἀξιωματικοὶ καὶ πόλειτοι Αθηναϊκοὶ οἰκογένειαι. Ή είσοδος δόρατοθή δρ. πενήντα καὶ ἔξτοι τραταμέντα.

— Ή καινοτομία τῆς εἰσόδου σε τοιούτουν εἰδούς δημητριαὶ κέντρα είναι ἔνα είδος μικρᾶς ἀλλὰ ωγανωμένης ληστείας, ἐξ' οσον ή τημή καθε βραύτιμοι παγωτοῦ ἀνέρχεται αἰσίως σε είκοσι δραγμές.

H MONTAIN

ΤΟΥ ΑΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

(Μή περιλαμβανόμενον εἰς τὰ «Στιχουργήματα»)

Τοῦ Μοναχοῦ δικαιόδοξος, καιρόδος γιμένος.

· Ή φύσις δέν τὸν θέλει καὶ φρικιάζει.

· Στὸ μοναστήριον ἔρημος, κλεισμένος,

· Δέεται μέφριν νύχταν καὶ ἀδημάζει.

· Ούτιδανός καὶ ζωτανός θαμμένος;

· Περιττός εἰς τὸ κόσμο, ἀκεῖ μονάζει.

· Ο Διάολος μ' αὐτὸν ἐρωτεμένος,

· Μπαίνει μεσ' τὸ κελλὶ τοὺς καὶ φωλιάζει.

· Τοῦ σργεῖ τὸ νοῦ, καὶ τὴν καρδιὰν τοὺς κλεῖ,

· Κι' ἀνθρωπόμορφο χτῆνος τονὲ κάνει

· Κι' ἀνθρωποτον τοῦ Θεοῦ τονὲ καλεῖ,

· Ενῷ τὴν ἀνθρωπιά ἀπ' αὐτόνε βγάνει.

· Κι' δικαιόδοξος ποὺ δέν τὸ νιόθει διόλουν!

ΑΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

